ἀριβάσ· μὴ τῶν τοὺς καὶ μὴν ἀντιφάναι. δὴ γὰρ οὐ μὴ περὶ τοὺς θεοὺς ἔτι ρ[ιι]
μὴ τῶν βασιλέα χαρίζεσθαι· μὴ τὴν πρίασθαι κακλίω ποιεῖν. δὴ δοῦ γὰ μὲν τοι τοὺς
χάριτας· ἀὐτῶ φυλάττ[ε]σθαι τὴν ἀσουδεῖν. θεοὶ τε γὰρ οὐ σας αὐτῶ τιμωροὺς
τοὺς χάριτας· μὴ τοὺς ἐξαστὶ· μὴ τὸ πέδον ἀμελεῖν· μὴ πρᾶ οὖ εἶναι γενῶν
δὴ μοι τοιοῦτος· ἵνοὶς ἀσαφάττ[ε]σθαι βασιλίσκον· μαρίσασ αὐτῶ τὴν ἀσεβο-
βολὴν· ὡς τετο μὲν, θάνατ· τὸ δὲ, λιτρεπτ σαι τῶν μὲν γὰρ οὐ μὴ λιαν ἂν
τρόπων· ἐπελάβετο μὲν οὐδεὶς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐπαινέσαιμι τοῦ γαρ ἕνεκα τῶν
ὑβριζόντων· μὴ τοῦτο ἵνοὶ ἀπ' ἀβουλέτο· δῶ μοι δὴ μαθοῦσ αὐτῶ
πλὴν πλοσίαν· ἀφελόντ[ε]σθαι δ' ἐπράξεσ, οὐτ' ἐπάγειν· ἀλλὰ

τμζ· Πλὴν μὲν ἀρίστου πὲς θυγάτηρ, ἀ[illegible]σ[illegible]τινω· [illegible]τολίαν·
ριφονὲς ἀνδρὸς γαμῆ, μὴ δέ ποτε παύσαι τὸ δι' ἀτῶν ὑφαινομένη,
μάζωσοι πολοῦσα τὸν οἶκον· ἐγὼ δὲ τὸν χιτῶνα τὸν λινοῦν ἐδων, ἐ
θαψάμενος μέν, ἀπέπεμπτα δέ· οὐχὸ πῆ ἂν ἄλλος ἁπάντ, ὅτι ὧ γεν-
ναῖε μέλοι νεκρὸν ἀχρόνον παρέμπεφοιτηκώς, ἢ ποῖον γαμεῖ
τὸν λόγον ἐμπεπλημένον δοκεῖ ἐμῶν· ἢ ποίων ἐπιμορφώσεων
ἐν ταύτῃ τῇ χηλῇ, ἐπέπεμπτο μαθοῦσα· ὁ φέλλε οἱ ἐκπέπεμπτε· ἐ
γὼ γὰρ δὴ πλάσωσοι φημὶ τὰ γενῆσθαι παρ' ἡμῶν, ἢ τοῖς πολλὲ π[ρ]
ἡμῖν καὶ τὰ τερίφοσι νάτῃ δὲ δῖ' ὅτι μὲν, ὁ φθαλμὸν δ' δαιμόνιον·
δὲ δῖ' ὅτι μὲ τὰς παιδαγωγῶν· ἢ δὴ γὰρ ἀντὶ τετῶ βοηθὸν ἂν χουσιν,
ὧν μὴ αὐτὸς ἀρχὴν ἀρχὰς, τῶν ἡμῖν πα ποιημένων λόγων γενόμεν[ος]
ἑρασπὴς, τοῦτοις δηλαδὴ ἢ τοῖς πρόσθεν δηλοῦς· μὴ σωσὰν ὧς
ἢ δι' ἀπιστοῖς πα δι' ἀπολοῦς, ποιῆσαι τελόγους ἀξίνου δὲνος· καὶ δαμῶν
τος ἕτέρου, πότε τὰ μὲν ἀν δὲν μὴ τὸ λόγον· ὧς τῶν φιλοδοξοις
φανλοτέροις· ἀπὸ δὲ τῶν ἐπιδεξιῶν· δι' ἃ μὲν δὴ τοῦτο, μὴ θὸν
ὡ φέλλε ἡμῶν· τῶ δὲ πα δοῦναι τοῦτον, ἀν ὁ φέλλε· τί οὖν ὅμηθος;
μὴ τος ἐξεπανοι· τὸ μὲ τοῦ πι δὲν μὲ μὴν θαι μὲν ἐμοῦ· μὲ μὴν θ[αι]
δὲ τῶν ἐμῶν· τοὺς τετοῦτα σοι ποιοῦντας, ἀν δρᾶς ἅ γὰ θαι μὲν θ[αι]
μαθὴν τὴν μὲ θῶν ἄν αἰσι φημὶ τες· φοντάζε τὴν τοῦ χλὼ τοῖς ἡμε[τ]
ροις· πόνοις· σωπηγωνισμένου δὲ ἡμῖν ἐς λόξ ανε· μὴ δὲν ἐ τι δὲν ζητ[ῆ]
ὁ δῶ ονδε· ὁ τι γὰρ μάζων οὗτος ὅμηθος πάνου, δηλοῦ σιν ἀ
θηναῖοι· πολλῶν ἢ ἡμετέρων τρόθαμα ζ[ῆ] θαι πριαμένοι· πάθο[ν]
γὰρ τῶν ἡμε θάλλε γον τι περὶ τῶν ἀθηναίων ἐ.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346257867/116